

Трето, приемането от Общия съд, че условията по член 31, параграф 3, точка 2 FM-GWG ⁽¹⁾ и член 67, параграф 1, буква о) от CRD IV ⁽²⁾ са изпълнени, било резултат от несъобразяване от Общия съд на предвидените в тези правни норми условия, както и на споменатите от него национални административни и съдебни решения.

Четвърто, при отхвърлянето на основанията за обжалване пред Общия съд, с които се твърди наличие на един от мотивите за отнемане на лиценза съгласно член 67, параграф 1, буква г) от CRD IV и които съгласно обжалваното съдебно решение не се отнасят до същинските съображения за отнемането на лиценза, били допуснати грешки, идентични на разглежданите в рамките на третото основание за обжалване.

Пето, Общият съд не разгледал конкретно второто основание, с което се твърди нарушение на принципа на пропорционалност.

Шесто, при отхвърлянето на четвъртото основание за обжалване пред Общия съд, с което се твърди нарушение на правото на защита на жалбоподателя, неправилно от правна страна било прието, че следва да се отчитат само твърдени нарушения в миналото, а не положението към момента на отнемане на лиценза.

Седмо, в обжалваното съдебно решение били допуснати процесуални грешки, които накърнявали интересите на жалбоподателя. Общият съд в частност не указал на жалбоподателя, че е направил същностна промяна в правната си позиция и вследствие от това не дал на жалбоподателя възможността да изрази становище относно релевантните фактически и правни обстоятелства след тази промяна на позицията.

⁽¹⁾ Österreichisches Bundesgesetz zur Verhinderung der Geldwäsche und Terrorismusfinanzierung im Finanzmarkt (Федерален австрийски закон за противодействие на изпирането на пари и финансирането на тероризма на финансовите пазари).

⁽²⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 2013 г., стр. 338).

**Жалба, подадена на 1 септември 2022 г. от thyssenkrupp AG срещу решението, постановено от
Общия съд (девети състав) на 22 юни 2022 г. по дело T-584/19, thyssenkrupp/Комисия**

(Дело C-581/22 P)

(2022/C 398/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: thyssenkrupp AG (представители: M. Klusmann, J. Ziebarth, O. Schley, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да отмени Решение С (2019) 4228 final на Комисията ⁽¹⁾ от 11 юни 2019 г. по дело M.8713 — Tata Steel/thyssenkrupp/JV,
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане в съответствие с решението на Съда и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, които той е направил пред Общия съд и пред Съда.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че като извършил само „олекотен“ съдебен контрол върху изложените основания, Общият съд не упражнил достатъчен съдебен контрол върху подадената от него жалба за отмяна. Освен това Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като не приложил правилно уместните материални норми за определяне на релевантните пазари по делата относно концентрации и констатирал наличието на „значително нарушаване на ефективната конкуренция“ (наричано по-нататък „ЗНЕК“), за да подкрепи решение за забрана на концентрация, като не приложил релевантните стандарти относно доказването, като неправомерно обърнал тежестта за доказване и като изопачил или не взел предвид наличните доказателства, както и като не се произнесъл по всички изложени основания, или — субсидиарно — като не представил достатъчно мотиви за пълното отхвърляне от него на първоначалната жалба за отмяна.

Жалбоподателят по същество твърди, че при произнасянето си по настоящото дело Общият съд бил длъжен да отчете предходното си решение от 28 май 2020 г., СК Telecoms UK Investments/Комисия (T-399/16, EU:T:2020:217), в което въвел много по-строг стандарт за съдебен контрол по делата относно концентрации, отколкото приложения в настоящия случай:

1. С първото си основание — което се подразделя на две части — жалбоподателят твърди, че Общият съд не извършил достатъчен контрол по същество върху основанията, изложени в жалбата за отмяна, тъй като просто проверил дали Комисията най-напред е разгледала определени пунктове и сам не проверил дали използваните доказателства са надеждни и правилно тълкувани, както и дали направените от Комисията изводи са правилни и достатъчно доказани и за Общия съд. Жалбоподателят твърди, че в разрез с приложими предходни решения от 10 юли 2018 г., Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392) и от 28 май 2020 г., СК Telecoms UK Investments/Комисия (T-399/16, EU:T:2020:217), Общият съд не приложил правилния материален критерий, за да се установи достатъчната вероятност да е налице ЗНЕК, настъпило след концентрацията на продуктите пазари, разгледани от Комисията.
2. С второто си основание — което се подразделя на четири части — жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото и е изопачил доказателства, като неправилно възприел твърде тесни определения за няколко релевантни продуктови пазара на изделия от плоско валцувана стомана (в частност, от горещо поцинкована стомана за автомобилостроенето и от ламинирана стомана, предназначени за опаковки), за които Комисията приела, че след концентрацията, предмет на уведомление, е вероятно да настъпи ЗНЕК.
3. С третото си основание — което се подразделя на шест части — жалбоподателят твърди, че във възприетите от Общия съд оценки на конкуренцията относно счетените за релевантни пазари за горещо поцинкована стомана за автомобилостроенето и за ламинирана стомана, предназначена за опаковки, били допуснати грешки, защото Общият съд неправилно приложил две взаимно изключващи се теории за вредата („единично господстващо положение“ и „некоординирани последици“ на олигополните пазари), като не определил уместни критерии, за да се приеме, че Tata Steel е „значителна конкурентна сила“, и — що се отнася до предполагаемата „тясна конкуренция“ — като изопачил доказателствата относно ограниченията върху вноса, като не констатирал, че неправилните изчисления по метода ННІ са релевантни за процеса по вземане на решение от Комисията и като не се произнесъл по всички основания, изложени в жалбата за отмяна във връзка с тези аспекти.
4. С четвъртото си основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е изопачил доказателства и не е зачел правото му на защита, като неправилно тълкувал изложеното основание относно новата теория за вредата, представена от Комисията в точка 1095 от спорното решение, без на жалбоподателя предварително да е дадена възможност да бъде изслушан в тази насока, и същевременно е приложил погрешен материален критерий, що се отнася хипотетичното пазарно поведение на ArcelorMittal като основен конкурент, който критерий имал решаващо значение в съображенията на Общия съд, с които той отхвърля първоначално изложеното основание.
5. С петото си основание жалбоподателят твърди, че Общият съд не се е произнесъл по седмото основание, тъй като неправилно разтълкувал стоящото в основата му твърдение, че Комисията е изопачила доказателствата, като базирала статистически доводи върху случайни и непълни отговори на трети лица на искания за информация, без да гарантира липсата на пристрастие при подбора.

(¹) Резюме на Решение на Комисията от 11 юни 2019 година за обявяване на концентрация за несъвместима с вътрешния пазар и с функционирането на Споразумението за ЕИП (Дело M.8713 — Tata Steel/ThyssenKrupp/JV) (нотифицирано под номер C(2019) 4228), ОВ С 24, 2021 г., стр. 23.